

PODVIG — Nikica i Tihomir oborili su »galeba« iz svojih automatskih pušaka

(Snimio: Pero DRAGIČEVIĆ)

**ONI SU OBORILI
DVA »GALEBA«:**

RAZGOVOR S POSADAMA
BRAČKIH BRANITELJA
NEPOSREDNO PRIJE
TRAGIČNOG DOGAĐAJA
NA TEŠKOME
MITRALJEZU

»JOŠ MI TUTNJI U BUBNJIĆIMA«

Oni nisu željeli ni rat ni stradanja. Svojim podvigom i svojom žrtvom branitelji Brača poručuju okupatorskim zrakoplovima i brodovima da su i nadalje spremni žestoko uzvratiti. Snagu njihove vatre neprijatelj je već osjetio i na moru i u zraku

Srušiti borbeni zrakoplov u svakom je slučaju vrijedan uspjeh. Ali kad se ta čelična ptica koja sije smrt uspije oboriti i usmrtiti vatrom iz automatskih pušaka, onda to predstavlja pravi — podvig. A taj podvig ostvarili su hrabri brački branitelji **Nikica**, komandir jedinice nazvane »Leteći odred Monthy Pyton«, i 24-godišnji **Tihomir**, koji su s hrvatskog neba zauvijek skinuli jednog neprijateljskog »galeba«. Svojom »čehinjom« (zbrojovka) i »cigankom« (automatska puška »Crvene zastave«) Tihomir i njegov komandir poslali su »galeba« u morske dubine, gdje će mu za njegove zločine suditi bog mora Posejdon.

Bili smo na jednoj uzvisini, na svojim položajima, kad se odjednom stotinjak metara ispred nas pojavio borbeni zrakoplov koji je letio na visini od samo tridesetak metara. Vremena za razmišljanje nije bilo. Instinktivno smo reagirali, podigli se i otvorili vatru. S te udaljenosti nije bio problem pogoditi tu grdosiju — rekli su nam Nikica i Tihomir.

Tom dvojcu valja pridodati 21-godišnjeg Kobru. On je također raspalio rafalom prema avionu.

Pogođen je, pogođen! — prvi je radosno uskliknuo **Drago**, komandir Trećeg odjeljenja u Letećem vodu. — Vidio sam rupe na desnom krilu i sredini aviona koji je letio izuzetno nisko i spremao se za ponovni napad. Od zaglušujuće buke još uvijek mi tutnji u bubnjićima. Nakon toga i s naše osmatračnice došla je potvrda da je zrakoplov pogođen. Veselju Nikice, oca dvoje djece, Tihomira

i njihovih suboraca iz Letećeg odreda nije bilo kraja...

Drugi neprijateljski zrakoplov pao je pogođen vatrom iz jednog od protuavionskog mitraljeza. Nišandžija **Cale** iz Pučišća imao je oko sokolovo.

● Cjelokupna posada zaslužna je za ovaj uspjeh. Putem radio-stanice obaviješteni smo da nam se približava neman koja sije smrt. Nanišanio sam, otvorio vatru i avion se za trenutak nakrivio, a potom je iz njega suknuo gusti dim. Vidjeli smo kada je pilot iskočio iz aviona. Vremena za veselje nije bilo, jer se iz istog pravca pojavio još jedan borbeni zrakoplov — objasnio nam je operaciju skidanja aviona Pučišćanin **Cale**.

Na protuavionskom mitraljezu zajedno s **Calom**, bila su četiri njegova sumještana, jedan **Selčanin** i komandir **Vlatko** iz Vukovara, koji se »friško« priključio bračkim obrambenim snagama.

● Prije četiri i pol mjeseca došao sam u Supetar na ljetovanje sa ženom i dvoje djece i tu ostao. U Vukovar se više nije moglo, a na vukovarskom ratištu nalaze mi se otac i brat. Prije tjedan dana aktivno sam se priključio obrani Brača.

Vlatko je već na početku svoga ratovanja osjetio radost rušenja neprijateljskih zrakoplova, koju je podijelio sa čitavom posadom:

● Razmišljam o Vukovaru, ali je moj prvenstveni zadatak sada obraniti otok Brač, jer Hrvatska se mora braniti na čitavom teritoriju.

Ivica RADIĆ

»Neizmjerno su se radovali«

SUPETAR, 18. XI — Brač je zavijen u tugu. Dvojica njegovih hrabrih branitelja, članova posade protuzračnog mitraljeza, koja je u nedavnim borbama uspjela oboriti jedan neprijateljski zrakoplov, nisu više među živima. Dvadesetogodišnji časnik **Nikola Dragičević** iz Nerežišća i dvadesetogodišnji branitelj **Luka Martinić** iz Pučišća tragične su žrtve nesretnog slučaja. Ono što nije uspjela kiša neprijateljskih granata učinila je nesretna kob. Zatajlo je automat na protuzračnom mitraljezu i danak je plaćen životima. Na istome položaju nalazila su se još petorica hrabrih branitelja. Plavokosi **Džoni** iz Selaca, Pučišćanin **Frane** i komandir **Vlatko**, prognanik iz vukovarskog Borova Naselja, zadobili su teže ozljede, ali su izvan životne opasnosti i na liječenju su u splitskom KBC-u. Dvojica iz posade mitraljeza, nišandžija **Cale** i branitelj **Blagoje**, obojica iz Pučišća, bili su bolje sreće i prošli su bez ozljeda.

Nekoliko sati prije nego ih je snašla smrt, vaš reporter bio je s njima na položaju, u bračkom bespuću, gdje su hrabro odolijevali kiši koja je nemilosrdno pljuštala. Trebalo je vremena da ih pronađemo. Bili su besprijeckorno maskirani. Nisu se nadali novinarskom posjetu, ali im ipak nije bilo svejedno što neki pokušavaju uspjehe bračkih branitelja pripisati drugima. Bili su puni optimizma i vjere u pobjedu.

Razgovarali smo, naravno, o tome kako su oborili neprijateljski zrakoplov. Tokom razgovora sijali su mladenačkim optimizmom i borbenim duhom. Šalili su se, veselili, dobacivali »baze«... Bila je to prava mladenačka klapa. Najstariji se tek približavao tridesetoj. Nisu bili baš pričljivi, ali im se na licima vidjela odlučnost da neprijateljska čizma jugoarmade neće kročiti na njihov otok.

Pokazivali su krhotine granata koje su padale oko položaja. Veselili su se zajedničkom snimku s njihovim mitraljezom koji ruši zrakoplove. Ta ih je šutljiva, moćna i ubojita sprava, eto, zatajivši, ubila. A neizmjerno su se radovali životu, budućnosti, slobodi.

I.R.